

Sygn. akt I C 753/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie – I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Przemysław Jagosz

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2021 r., w O., na posiedzeniu niejawnym w trybie art.148¹ k.p.c.,

sprawy z powództwa **Funduszu (...)**

przeciwko **I. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3 314 234,91 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 czerwca 2020 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w kwocie 15 000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Olsztynie nieuiszczone koszty sądowe w kwocie 165 712 zł.

Sygn. akt I C 753/20

UZASADNIENIE

Powodowy Fundusz (...) żądał od pozwanej kwoty 3 314 234,91 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27.06.2020 r. oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że wypłacił za pozwaną świadczenia pracownicze niezaspokojone przez nią z przyczyny niewypłacalności i zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13.07.2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (dalej jako u.r.p.) może dochodzić od niej zwrotu tych świadczeń.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 28.08.2020 r. powództwo uwzględniono w całości.

Nakaz ten utracił moc na skutek sprzeciwu pozwanej, która wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że roszczenie jest przedwczesne, gdyż niewypłacenie świadczeń nie było celowe, a wynikało z problemów wywołanych zagrożeniem epidemicznym (koronawirus). Jednocześnie wskazała, że proponuje rozłożenie płatności na raty, ale bez dodatkowych opłat i kosztów.

Zobowiązana do złożenia pisma przedstawiającego konkretne i realne propozycje spłaty ratalnej, pozwana nie odpowiedziała, zaś powód podtrzymał swoje żądania.

Ponieważ żadna ze stron w swoich pierwszych pismach procesowych nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy, zgodnie z art. 148¹ k.p.c. sprawę można było rozpoznać na posiedzeniu niejawnym.

Na podstawie przedstawionych przez strony i bezspornych twierdzeń oraz dokumentów ustalono i zważono, co następuje:

1. Pozwana prowadzi działalność gospodarczą, a wniosek o ogłoszenie jej upadłości został oddalony na podstawie art. 13 ust. 1 prawa upadłościowego, tj. z tej przyczyny, że jej majątek nie wystarczał na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarczał jedynie na zaspokojenie tych kosztów (por. wydruki z (...) oraz postanowienie k. 37-39).
2. W związku z niewypłacalnością i zaległymi świadczeniami pracowniczymi pozwana złożyła wykaz tych świadczeń w trybie art. 15 ust. 1 u.r.p., który został zaakceptowany na kwotę 3 255 814,27 zł, a następnie świadczenia te zostały wypłacone przez Fundusz (...)(por. wykaz, informacje k. 10-36).
3. W związku z powyższym, zgodnie z art. 23 ust. 1 u.r.p. z mocy prawa nastąpiło przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu (ministra właściwego do spraw pracy – por. art. 24 u.r.p.), roszczenia wobec pozwanej jako pracodawcy o zwrot wypłaconych świadczeń.
4. Zgodnie z art. 24.3.2 u.r.p. dysponent Funduszu sprawy tego rodzaju prowadzi i występuje w obrocie prawnym pod nazwą Fundusz (...).
5. Zgodnie z przepisami ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych do dysponenta należą też decyzje w przedmiocie ewentualnych warunków zwrotu należności, w tym np. rozłożenia na raty lub odroczenia terminu spłaty należności (por. art. 23 u.r.p.), niemniej takich decyzji w stosunku do pozwanej nie podjęto.
6. Pozwana nie zwróciła środków przeznaczonych na zaspokojenie roszczeń ją obciążających, po tym jak środki Funduszu uruchomiono w dniu 26.06.2020 r. (k. 35-36).
7. W tych okolicznościach nie ulega wątpliwości, że pozwana była zobowiązana w tej dacie do wypłaty świadczeń pracowniczych, które zostały za nią zapłacone ze środków Funduszu – według wykazu sporządzonego o przedstawionego przez pozwaną. Z mocy prawa zatem Fundusz stał się uprawnionym do żądania ich zwrotu w kwocie objętej pozwem przez pozwaną wraz z odsetkami za opóźnienie (art. 481 § 1 i 2 k.c.).
8. Sąd nie znalazł przy tym żadnych racjonalnych podstaw do rozkładania tego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c., skoro pozwana nie przedstawiła w tym zakresie żadnej konkretnej i realnej propozycji.
9. Z tych przyczyn i na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w pkt. I sentencji wyroku, zaś w pkt. II – na podstawie art. 98 k.p.c. - na rzecz powoda jako wygrywającego proces zasądzono zwrot jego kosztów, obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika (radcy prawnej) w stawce wynikającej z § 2 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.
10. Ponadto w pkt. III sentencji wyroku nakazano ściągnąć od pozwanej nieuiszczoną opłatę od pozwu, od której wniesienia powód był ustawowo zwolniony, a która wynosiła 5% wartości przedmiotu sporu.